

L'ull que tot ho veu

Les fotografies ja no estan destinades a formar part d'un àlbum familiar que es contempla en un àmbit privat. Les nombroses imatges que es capturen en el dia a dia es comparteixen entre els usuaris de diferents xarxes de sociabilitat digital i són comentades i contemplades per un gran nombre de persones.

L'exhibició de les fotografies preses en un entorn personal s'ha convertit en una part necessària del procés fotogràfic. Molts dispositius, després de fer la fotografia, ja faciliten que aquesta pugui ser compartida.

Aquesta és una manifestació que posa en relleu el desdibuixament actual entre l'àmbit públic i privat. La imatge personal es posa més que mai en escena, i, a més, no es contempla en un paper sinó en una pantalla, que és un espai d'interacció i de joc.

A més, les imatges que mostrem als altres estan habitualment molt marcades per conceptes de gènere i busquen la seducció, ja sigui cap a nosaltres mateixos o cap als altres. D'aquesta manera, el voyeurisme i el narcisisme són trets bàsic de la nostra societat.

Mirem i som mirats. Aquest és precisament el leit motif del projecte del fotògraf lleidatà Jordi V Pou, *Observed (o)*, que es desplega durant tot l'octubre per la ciutat de Lleida. En diferents racons de la ciutat hi ha col·locades imatges d'ulls, que ens observen en moments inesperats, ja sigui des de cartells, xapes o instal·lacions en diversos espais. El fet que no sigui una exposició feta en un lloc definit és un gran encert, ja que ajuda a prendre consciència que allò que fem en qualsevol lloc i en qualsevol moment pot ser capturat i vist per molta gent.

A la vegada, aquests ulls que ens observen pertanyen a persones diferents, ja que Pou ha tret les mostres de la pàgina Instagram, on els usuaris penjen moltes imatges d'ulls.

Passejar per Lleida durant aquest mes ens fa sentir més que mai com a protagonistes d'aquell Gran Germà que va imaginar George Orwell, i ens fa adonar que la nostra vida està més exposada que mai a la mirada dels altres. I la dels altres més que mai a la nostra mirada. Mirem i som mirats, constantment.

Mariona Visa

Segre.com 15/10/2013

<http://www.segre.com/ca/en-observacio/article/lull-que-tot-ho-veu-1/>

EN OBSERVACIÓ

Mariona Visa

Dctra. en Comunicació Social i Prf. del Grau de Comunicació i Periodisme a la UDL

15
10
2013

L'ull que tot ho veu

Les fotografies ja no estan destinades a formar part d'un àlbum familiar que es contempla en un àmbit privat. Les nombroses imatges que es capturen en el dia a dia es comparteixen entre els usuaris de diferents xarxes de sociabilitat digital i són comentades i contemplades per un gran nombre de persones.

L'exhibició de les fotografies preses en un entorn [personal](#) s'ha convertit en una part necessària del procés fotogràfic. Molts dispositius, després de fer la fotografia, ja faciliten que [aquesta](#) pugui ser compartida.

Aquesta és una manifestació que posa en relleu el desdibuixament actual entre l'àmbit públic i privat. La imatge personal es posa més que mai en escena, i, a més, no es contempla en un [paper](#) sinó en una [pantalla](#), que és un espai d'interacció i de joc.

A més, les imatges que mostrem als altres estan habitualment molt marcades per conceptes de gènere i busquen la seducció, ja sigui cap a nosaltres mateixos o cap als altres. D'aquesta manera, el voyeurisme i el narcisisme són trets bàsic de la [nostra](#) societat.

Mirem i som mirats. Aquest és precisament el leit motif del projecte del fotògraf lleidatà Jordi V Pou, *Observed (o)*, que es desplega [durant](#) tot l'octubre per la ciutat de Lleida. En diferents racons de la ciutat hi ha col·locades imatges d'ulls, que ens observen en moments inesperats, ja sigui des de cartells, xapes o instal·lacions en diversos espais. El fet que no sigui una exposició feta en un lloc definit és un gran encert, ja que ajuda a prendre consciència que allò que fem en qualsevol lloc i en qualsevol moment pot ser capturat i vist per molta gent.

A la vegada, aquests ulls que ens observen pertanyen a persones diferents, ja que Pou ha tret les mostres de la [pàgina Instagram](#), on els usuaris penjen moltes imatges d'ulls.

Passejar per Lleida durant aquest mes ens fa sentir més que mai com a [protagonistes](#) d'aquell Gran Germà que va imaginar George Orwell, i ens fa adonar que la nostra vida està més exposada que mai a la [mirada](#) dels altres. I la dels altres més que mai a la nostra mirada. Mirem i som mirats, constantment.